

وحدت انجیل

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غلاطیان باب ۲ آیات ۱ تا ۱۴؛ اول قرنتیان باب ۱ آیات ۱۰ تا ۱۳؛ پیدایش باب ۱۷ آیات ۱ تا ۲۱؛ یوحنا باب ۸ آیات ۳۱ تا ۳۶؛ کولسیان باب ۳ آیة ۱۱.

آیه حفظی: «پس خوشی مرا کامل گردانید تا با هم یک فکر کنید و همان محبت نموده، یک دل بشوید و یک فکر داشته باشید» (فیلیپیان باب ۲ آیة ۲). ترجمه تفسیری: اگر چنین است یکدیگر را محبت نموده، قلبا با هم توافق داشته و همدل و همفکر باشید تا مرا واقعا شاد سازید.

جان کالوین (John Calvin) که در زمره پروتستانهای اصلاح طلب بود اعتقاد داشت که تفرقه و جدایی، شیوه اصلی سر دسته اهریمنان علیه کلیساست و هشدار داد که مسیحیان باید از انشقاق که همچون طاعون است اجتناب کنند. اما آیا اتحاد باید به قیمت حقیقت حفظ بشود؟ تصور کنید اگر مارتین لوتر (Martin Luther) پدر پروتستان های اصلاح طلب، به خاطر اتحاد، هنگامی که برای محاکمه به مجمع ورمز (Diet of Worms) آورده شد، تصمیم می گرفت تا عقاید خویش را در مورد رستگاری بواسطه ایمان محض انکار کند. «اگر بنیانگذار اصلاح طلب نسبت به یک نکته سر تسلیم فرود می آورد شیطان و سپاهش پیروزی را بدست می آوردند. اما استحکام تزلزل ناپذیر او وسیله رهایی کلیسا و آغاز عصری جدید و بهتر بود.» - الن جی. وایت. جدال عظیم صفحه ۱۶۶.

(Ellen G. White), The Great Controversy, p. 166

در غلاطیان باب ۲ آیات ۱ تا ۱۴، می بینیم که رسول هر کاری در توانش انجام می دهد تا حوزه رسالتی او وحدت خود را حفظ کند در حینیکه برخی از ایمانداران تلاش میکردند تا آنرا به نابودی بکشانند. اما با وجود اهمیتی که این اتحاد برای پولس داشت، او

نپذیرفت که اجازه دهد تا برای استحصال آن، حقیقت انجیل به مخاطره بیفتد. در حالی که در بطن اتحاد جایی برای تنوع فرهنگی وجود داشت، لیکن انجیل هرگز نمی‌بایست در این روند در گرداب مهلکه قرار گیرد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۵ ژوئیه آماده شوید.

یکشنبه

۹ ژوئیه

اهمیت اتحاد

اول قرن‌تین باب ۱ آیات ۱۰ تا ۱۳ را بخوانید. این آیات درباره میزان اهمیت اتحاد در کلیسا از نظر پولس چه چیزی به ما می‌گویند؟

پولس که آن اتهامات عدم مشروعیت انجیل او از جانب خدا را تکذیب کرده بود، در غلاطیان باب ۲ آیات ۱ و ۲، توجه خود را به اتهامی دیگری که بر علیه وی مطرح گردیده بود معطوف می‌دارد. معلمان دروغین در غلاطیه ادعا کردند که انجیل پولس با آنچه پطرس و دیگر رسولان تعلیم می‌دادند، هماهنگی ندارد. آن‌ها می‌گفتند که پولس یک خائن بود.

پولس در پاسخ به این اتهام، روایت سفری که دست کم چهارده سال پس از ایمان آوردنش به اورشلیم داشت را بار دیگر بازگو می‌کند. اگرچه از زمان این سفر کاملاً مطمئن نیستیم، با این حال هیچ سفری در روزگار کهن کار آسانی نبود. اگر او از طریق زمینی از انطاکیه به اورشلیم سفر کرده باشد، این سفر که تقریباً هفتصد کیلومتر به درازا میکشید دست کم چند هفته به طول می‌انجامید و با مخاطرات و سختی‌هایی مواجه بود. با این حال، با وجود چنین دشواری‌هایی، پولس به این سفر رفت، نه به این دلیل که رسولان او را احضار کرده بودند، بلکه بخاطر اینکه روح‌القدس او را طلبیده بود. و در حینیکه در آنجا بود، انجیل خود را به رسولان عرضه داشت.

چرا او این کار را انجام داد؟ مطمئناً نه بخاطر اینکه در مورد آنچه که تعلیم می‌داد تردید داشته باشد. او به طور حتم به هیچ نوع تأییدی از جانب ایشان نیازی نداشت. نباید فراموش کنیم که او پیش از این همان انجیل را به مدت چهارده سال بشارت میداد. و اگرچه او به اجازه یا تأیید ایشان نیز احتیاجی نداشت، اما برای حمایت و تشویق رسولان دیگر ارزش زیادی قائل بود.

پس، این اتهام که پیام پولس متفاوت بود، نه تنها حمله‌ای بر علیه او بود، بلکه حمله به اتحاد رسولان و کلیسا بود.

حفظ و ابقای اتحاد رسالتی بسیار ضروری بود، زیرا تفرقه میان مأموریتی که پولس برای غیر یهودیان و کلیسای مادر در اورشلیم داشت می‌توانست عواقب فاجعه باری به

همراه داشته باشد. عدم همبستگی میان مسیحیان غیریهودی و یهودی تبار، باعث میشد که «مسیح از آنها جدا شده و تمامی زحماتی که پولس برای بشارت به غیریهودیان متحمل شده بود و امید داشت که همچنان صرف کند، به هدر می‌رفت.» - اف. اف. بروس، رساله ای برای غلاطیان صفحه ۱۱۱.

F. F. Bruce, The Epistle to the Galatians, p. 111

برخی از مسائلی که اتحاد کلیسای امروزی را تهدید می‌کنند، کدامند؟ مهم‌تر اینکه، پس از اینکه ما آن‌ها را مشخص می‌کنیم، چگونه با آن‌ها روبرو می‌شویم؟ چه مسائلی از اتحاد مهم‌تر هستند؟

۱۰ ژوئیه

دوشنبه

ختنه و برادران دروغین

چرا ختنه شدن، به کانون مشاجره میان پولس و بعضی از مسیحیان یهودی تبار مبدل بود؟ پیدایش باب ۱۷ آیات ۱ تا ۲۲؛ غلاطیان باب ۲ آیات ۳ تا ۵، باب ۵ آیات ۲ و ۶؛ اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱ و ۵ را ببینید. چرا درک اینکه بعضی بر این عقیده بودند که حتی غیریهودیان نیز باید ختنه می‌شدند، چنان دشوار می‌باشد؟

ختنه شدن نشانه رابطه عهدی بود که خدا با ابراهیم، پدر امت یهود بست. اگرچه ختنه شدن تنها برای اولاد مذکر ابراهیم بود، یعنی تمام کسانی که به رابطه عهد با خدا دعوت شده بودند. نشان ختنه در باب ۱۷ پیدایش به ابراهیم داده شد. این موضوع پس از تلاش مصیبت‌بار ابراهیم حادث شد تا پدر فرزندی از طریق کنیز مصری همسرش بشود که در تحقق بخشیدن به وعده خدا کمکی کرده باشد.

ختنه شدن نشانی از ارتباط با عهد بود. یادآوری بود که نقشه‌های بشری با بهترین طرح، هرگز نمی‌توانند آنچه را که خدا وعده داده است، به کمال برسانند. ختنه ظاهری قرار بود تا نمادی از ختنه باطنی قلب باشد (تثییه باب ۱۰ آیه ۱۶، باب ۳۰ آیه ۶؛ ارمیا باب ۴ آیه ۴؛ رومیان باب ۲ آیه ۲۹). این عمل معرف قطع اعتماد از به خود اتکایی و در عوض تکیه‌ای وفادارانه به خدا می‌باشد.

اگرچه در زمان پولس، ختنه شدن به یک نشانه با ارزش هویت ملی و دینی تبدیل شده بود - نشانه‌ای که در ابتدا قرار نبود اینگونه باشد. حدود صد و پنجاه سال پیش از تولد عیسی، برخی وطن پرستان بیش از حد متعصب نه تنها تمام یهودیان ختنه نشده در

فلسطین را به ختنه شدن وادار کردند، بلکه آن را برای تمام مردانی که در قومهای اطراف زندگی می‌کردند و در زیر مجموعه حوزه قضایی آن‌ها قرار داشتند، الزامی دانستند. بعضی حتی بر این باور بودند که ختنه شدن گذرنامه نجات بود. این مطلب می‌تواند در لطیفه‌های کهن دیده شود که با اطمینان مسائلی چون، «مردان ختنه شده به جهنم نمی‌روند» را اظهار می‌کنند. - سی. ئی. بی. کرنفیلد، نگرشی موشکافانه و تفسیری به رساله رومیان. نشر ادینبورگ. تی کلارک. صفحه ۱۷۲.

C. E. B. Cranfield, A Critical and Exegetical Commentary on the Epistle to the Romans
فرض بر اینکه پولس مخالف ختنه شدن بود، اشتباه است. آنچه پولس به آن اعتراض داشت، اصرار بر این بود که غیریهودیان باید حتماً ختنه می‌شدند. معلمان دروغین گفتند: «اگر بر حسب آیین موسی مختون نشوید، ممکن نیست که نجات یابید» (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۱). پس مسأله در واقع مربوط به ختنه شدن نبود، بلکه درباره نجات بود. نجات یا با محض ایمان به مسیح بدست می‌آید و یا چیزی است که با فرمانبرداری بشر حاصل می‌شود.

شاید امروزه ختنه شدن اهمیتی نداشته باشد. اما ما به عنوان تشکیل دهندگان کلیسا، با چه دشواری‌هایی روبرو هستیم که مشابه با این مشکل هستند؟

۱۱ ژوئیه

سه شنبه

اتحاد در تنوع فرهنگی

غلاطیان باب ۲ آیات ۱ تا ۱۰ را بخوانید. پولس می‌گوید که برادران کذب «آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کردند، تا ما را به بندگی درآورند». ترجمه تفسیری: البته مسئله ختنه را کسانی پیش کشیدند که خود را مسیحی میدانستند اما در واقع مسیحی نبودند. ایشان برای جاسوسی آمده بودند تا دریابند که آزادی ما در عیسی مسیح چگونه است و ببینند که ما تا چه حد از شریعت یهود پیروی میکنیم. (غلاطیان باب ۲ آیه ۴). مسیحیان از چه رها هستند؟ یوحنا باب ۸ آیات ۳۱ تا ۳۶؛ رومیان باب ۶ آیات ۶ و ۷، باب ۸ آیات ۲ و ۳؛ غلاطیان باب ۳ آیات ۲۳ تا ۲۵، باب ۴ آیات ۷ و ۸؛ عبرانیان باب ۲ آیات ۱۴ و ۱۵ را بخوانید. ما واقعیت این آزادی را برای خود چگونه تجربه می‌کنیم؟

آزادی یا رهایی، به عنوان شرحی از تجربه مسیحی، دارای مفهومی بسیار مهم برای پولس می‌باشد. او از این واژه بیش از سایر نویسندگان عهد جدید استفاده کرده است و واژه‌های آزاد و آزادی بطور مکرر در کتاب غلاطیان بکار برده شده‌اند. اگرچه آزادی برای مسیحیان به معنی آزادی در مسیح می‌باشد. این فرصتی مغتنم است تا بدون هیچ مانعی نوع زندگی خود را بگونه ای تغییر دهیم تا وقف خدا باشد؛ این نوع زندگی شامل آزادی و رهایی از قید و بندگی به تمایلات ذاتی نسبت به گناه است (رومیان باب ۶)، رهایی از مجازات احکام (رومیان باب ۸ آیات ۱ و ۲) و رهایی از قدرت مرگ می‌باشد (اول قرنتیان باب ۱۵ آیه ۵۵).

رسولان تشخیص دادند که «مأموریت اعلام انجیل به غیر یهودیان به پولس سپرده شده، همان طوری که وظیفه اعلام انجیل به یهودیان به پطرس محول شده بود» (غلاطیان باب ۲ آیه ۷). این مطلب درباره ماهیت اتحاد و تنوع فرهنگی در درون کلیسا چه چیزی پیشنهاد می‌دهد؟

رسولان تصدیق نمودند که خدا پولس را فراخوانده بود تا انجیل را برای غیریهودیان موعظه کند، درست همانطور که پطرس را فراخوانده بود که آن را به یهودیان موعظه کند. در هر دو مورد، انجیل یکسان بود، اما روش ارائه آن بستگی به مردمی داشت که رسول، تلاش برای جذبشان داشت. انجیل این یکی شدن را به ارمغان می آورد که اساس وحدت مسیحیان است که دقیقاً میتوان آنرا بعنوان اتحاد در تنوع و گوناگونی دانست. - جیمز دی. جی. دان، رساله برای غلاطیان. صفحه ۱۰۶.

James D. G. Dunn, *The Epistle to the Galatians*, p. 106

مولوی در دفتر دوم خود موضوع بالا را از طریق شعر با قلم شیوایی به نظم کشیده است که چند بیت از آن را در این مقال به رویت شما عزیزان صاحب‌دل می آوریم. بخاطر طولانی بودن شعر فقط چند بیت از آن در ذیل آورده شده که توصیه میکنیم مابقی را شخصا مطالعه نمائید.

چهار نفر با زبان و فرهنگ مختلف بر سر خرید انگور با هم ستیز کردند. در واقع همگی انگور میخواستند ولی انگور را به زبانهای مختلف میگفتند و نمیدانستند که هر کدام در واقع به یک موضوع واحد اشاره دارند. (ویراستار)

آن یکی گفت این به انگوری دهم
من عنب خواهم نه انگور ای دغا
من نمی خواهم عنب خواهم ازم

چار کس را داد مردی یک درم
آن یکی دیگر عرب بد گفت لا
آن یکی ترکی بد و گفت این بنم

ترک کن خواهیم استافیل را
که ز سر نامها غافل بدند
پر بدند از جهل و از دانش تُهی
گر بدی آنجا بدادی صلحشان

آن یکی رومی بگفت این قیل را
در تنازع آن نفر جنگی شدند
مشت بر هم می زدند از ابلهی
صاحب سِری عزیزی صد زبان

ما تا چه میزان باید نسبت به شیوه‌های بشارت دادن و شهادتی که ما را از «محدودهٔ آسایش‌مان» بیرون می‌آورند، صریح و بی‌پرده باشیم؟ آیا شیوه‌هایی از بشارت دادن وجود دارند که شما را معذب بکنند؟ اگر چنین است، آن شیوه‌ها کدامند و چرا باعث ناراحتی شما می‌شوند و چگونه میتوانیم بدانیم که شیوه جدید خوب است؟

۱۲ ژوئیه

چهارشنبه

رودرویی در انطاکیه

(غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۳)

کمی پس از رایزنی پولس در اورشلیم، پطرس از انطاکیه در سوریه، مکان نخستین کلیسای غیریهودی و پایگاه فعالیت‌های مأموریت پولس که در اعمال رسولان توصیف شده‌اند، بازدید کرد. پطرس در طول مدتی که آنجا بود با راحتی در کنار مسیحیان غیریهودی غذا می‌خورد، اما وقتی که گروهی از مسیحیان یهودی تبار از جانب یعقوب از اورشلیم به آنجا رسیدند، پطرس که ترسیده بود مبادا آنها چه فکری در باره او خواهند کرد، رفتار خود را بطور کامل تغییر داد.

چرا از پطرس بیش از این انتظار می‌رفت؟ غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۳ و اعمال رسولان باب ۱۰ آیه ۲۸ را با هم مقایسه کنید. این عمل چه چیزی درباره اینکه فرهنگ و سنت می‌توانند تا چه میزان قدرتمندی در زندگی ما ریشه دوانده باشند، به ما می‌گوید؟

برخی به اشتباه فرض کرده‌اند که پطرس و سایر یهودیان به دنبال پیروی از احکام عهد قدیم دربارهٔ غذای پاک و ناپاک بوده‌اند. اگرچه به نظر نمی‌رسد که موضوع این بوده باشد. اگر پطرس و تمام مسیحیان یهودی تبار احکام یهودی مربوط به غذا را نادیده می‌گرفتند، مطمئناً غوغای بزرگی در کلیسا بوجود می‌آمد. و اگر چنین بود مطمئناً

مطالبی در باره آن باید در کتاب مقدس ثبت میشد ولی چنین چیزی وجود ندارد. بیشتر محتمل است که مسأله هم‌نشینی بر سر یک میز با غیریهودیان بوده است. زیرا بسیاری از یهودیان، غیریهودیان را نجس می‌پنداشتند. بعضی از مردم به این عمل مبادرت می‌ورزیدند تا از ایجاد رابطه اجتماعی با غیریهودیان تا حد امکان اجتناب نمایند.

پطرس خود با این موضوع در تقلا بود و تنها رؤیایی از جانب خدا بود که به او کمک کرد تا پاسخی صریح به مشکل خود بیابد. پطرس پس از ورود به خانه کرنیلیوس که سردار رومی بود به وی گفت، «این را به خوبی می‌دانی که جایز نیست یک نفر یهودی با بیگانگان معاشرت یا هم‌نشینی نماید. اما خدا به من نشان داده است که من نباید هیچ کس را نجس یا ناپاک بدانم» (اعمال رسولان با ب ۱۰ آیه ۲۸). اگر چه او بهتر می‌دانست، اما چنان از آزوده نمودن هم‌وطنان خود هراس داشت که به شیوه پیشین خود بازگشت. ظاهراً، کشش فرهنگی و سنت در زندگی پطرس تا این میزان قوی بود.

با این وجود، پولس اعمال پطرس را دقیقاً همانگونه که بودند خواند: واژه یونانی که در غلاطیان باب ۱ آیه ۱۳ بکار می‌برد، ریاکاری می‌باشد. او گفت حتی بارنابا «نیز تحت تأثیر دورویی آنها قرار گرفت». این‌ها سخنان تندی از یک مرد خدا به دیگری هستند.

چرا دورو بودن یا ریاکاری بسیار آسان است؟ (آیا شاید به این دلیل نمی‌باشد که ما تمایل داریم چشم‌مان را بر روی اشتباهات خود ببندیم، درحالی که مشتاقانه بدنبال خطاهای دیگران هستیم؟) شما در زندگی خود چه نوع دورویی می‌یابید؟ مهم‌تر اینکه، چگونه می‌توانید آن را تشخیص بدهید و سپس آن را ریشه کن کنید؟

۱۳ ژوئیه

پنجشنبه

نگرانی پولس (غلاطیان باب ۲ آیه ۱۴)

وضعیت در انطاکیه به طور حتم وخیم بود: پولس و پطرس، دو رهبر کلیسا آشکارا در ستیز بودند. و پولس ابائی ندارد تا پطرس را فرا خوانده و از او بخواهد تا در باره رفتارش توضیح بدهد.

پولس برای روبرو شدن علنی با پطرس، چه دلایلی می‌آورد؟ غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۴.

همانطور که پولس دید، مشکل این نبود که پطرس تصمیم گرفته بود با مهمانان اهل اورشلیم غذا بخورد. سنت‌های کهن مهمان‌نوازی بطور حتم رعایت فرهنگ و سنت را

ملزم مینمود.

مسأله «حقیقت انجیل» بود. یعنی، تنها مشکل همنشینی و یا عمل غذا خوردن نبود. اعمال پطرس در مفهوم واقعی، پیام کامل انجیل را به مخاطره انداخت.

غلاطیان باب ۳ آیه ۲۸ و کولسیان باب ۳ آیه ۱۱ را بخوانید. حقیقت موجود در این آیات چگونه به ما در درک واکنش شدید پولس کمک می‌کند؟

در طی ملاقات پولس با پطرس و سایر رسولان در اورشلیم، آن‌ها به این نتیجه رسیدند که غیریهودیان می‌توانند از تمام برکات در مسیح بدون اینکه ابتدا ختنه بشوند، بهره مند گردند. اما عمل پطرس اینک این توافق را در معرض خطر قرار می‌دهد. درحالی که یک بار مسیحیان یهودی تبار و غیریهود در محیطی از هم‌نشینی آزاد به هم پیوستند، اکنون میان این جماعت تفرقه افتاده بود و این مسئله دورنمایی را از یک کلیسای انشقاق یافته نشان میداد. از نقطه نظر پولس، رفتار پطرس دلالت بر این داشت که مسیحیان غیریهود، ایمانداران درجه دوم بودند و او باور داشت که اعمال پطرس، فشار شدیدی بر غیریهودیان داشت در صورتی که می‌خواستند هم‌نشینی و رفاقت در مسیح را بطور کامل تجربه کنند. از این رو، پولس می‌گوید، «اگر تو با اینکه یهودی تبار هستی مانند غیر یهودیان زندگی می‌کنی و نه مانند یهودیان، چطور می‌توانی غیر یهودیان را مجبور سازی که مثل یهودیان زندگی کنند؟» (غلاطیان باب ۲ آیه ۱۴). عبارت «زندگی کردن مانند یهودیان» بطور تحت اللفظی می‌تواند «یهود وار یا همچون یهودیان» ترجمه بشود. این واژه، اصطلاحی رایج به معنی «اتخاذ شیوه زندگی یهودی» بود. این واژه در مورد غیریهودبانی که به کنیسه می‌رفتند و در سایر آداب و رسوم یهودی شرکت می‌کردند، بکار برده می‌شد. به این دلیل نیز می‌باشد که مخالفان پولس در غلاطیه، کسانی که او ایشانرا برادران دروغین می‌نامد، اغلب به عنوان «یهود وار - یهود نژاد یا یهود زاده» یاد می‌شود.

گوئی که اقدامات پطرس به اندازه کافی بد نبود که بارنابا نیز گرفتار این نوع رفتار شود - او نیز کسی بود که باید بهتر از این رفتار میکرد. چه نمونه واضحی از قدرت «تاثیر دوستان و همقطاران بر یکدیگر!» چگونه می‌توانیم خود را از متمایل شدن به جهت اشتباه بواسطه اطرافیانمان، محافظت نماییم؟

۱۴ ژوئیه

جمعه

تفکری فراتر: «حتی بهترین انسان‌ها اگر به حال خود رها بشوند، مرتکب

اشتباهات سنگینی خواهند شد. هر چه مسئولیت‌های بیشتری به انسان سپرده شود، مقام بالاتری برای اداره و کنترل به او داده شود، احتمال به فساد کشیده شدن فکر و قلب او بیشتر است چنانچه به دقت راه خداوند را دنبال نکند. پطرس در انطاکیه، در اصول راستی شکست خورد. پولس می‌بایست در برابر تأثیر مخرب پایداری می‌کرد. اینگونه ثبت شده است که دیگران ممکن است از آن عبرت بگیرند و درسی از آن بیاموزند، هشدار جدی به مردان دارای مقام و رتبه بالاست که در راستی شکست نخورند، بلکه نسبت به رعایت اصول پایبند بمانند.» - الن جی. وایت، کتاب مقدس تفسیری کلیسای ادونتیستهای روز هفتم. جلد ۶. صفحه ۱۱۶.

Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1108

سوالاتی برای بحث

۱. عده معدودی از مواجهه و رویارویی لذت می‌برند، اما گاهی اوقات این الزامی می‌باشد. یک کلیسا در چه شرایطی باید خطا را محکوم کند و کسانی را که از پذیرش اصلاح سر باز می‌زنند، تادیب نمایند.
۲. همچنان که کلیسای ادونتیست روز هفتم در سرتاسر دنیا رشد می‌یابد، در عین حال متنوع و گوناگون نیز می‌شود. کلیسا چه راهکارهایی می‌تواند برای اطمینان به از دست نرفتن اتحاد در عین گوناگونی، انجام دهد؟ ما چگونه می‌توانیم بیاموزیم گوناگونی فرهنگ‌ها و سنت‌ها را در میانه‌مان بپذیریم و از آن بهره ببریم، در حالی که اتحاد نیز حفظ بشود؟
۳. هنگامی که مژده انجیل را در فرهنگی متفاوت انتشار می‌دهیم، عناصر مهمی که نباید تغییر کنند کدامند و چه چیزی قابل تغییر است؟ چگونه می‌آموزیم میان آنچه که باید باقی بماند و چیزی که باید در صورت لزوم رها کنیم، تفاوت قائل بشویم؟

خلاصه: اصرار برخی از مسیحیان یهودی نژاد بر ختنه شدن غیریهودیان برای اینکه بتوانند پیرو حقیقی مسیح بشوند، تهدیدی جدی برای اتحاد کلیسای اولیه بوجود آورد. رسولان در عوض اینکه بگذارند این مسأله باعث تقسیم کلیسا به دو نهضت متفاوت بشود، با یکدیگر تلاش نمودند که با وجود اختلاف در میانشان، از وحدت و وفادار ماندن به مسیح به حقیقت انجیل اطمینان یابند.